

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA SI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piata mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ȘI.

Pe unu anu 12 fior., pe săse luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe săse luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Nº 88.

Mercuri, 22 Aprilie (4 Mai).

1887.

ANULU L.

SÉ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Serisi nefrancate nu se primește. — Manuscrise nu se retrimit.

Ungurii și conferența din Sibiu.

II.

Brașov, 21 Aprilie 1887.

Este interesantă a urmări mersului ideilorungurescă guvernamentale, care își dă marți silințe să destăure nisce teorii imposibile, vrând a îmbrăca despotismul de față ungurescă în haina principiilor liberalismului modern, haină ce nicidecum nu i se potrivesce pe trupă.

„Kolozsvar” (în nr. 103 dela 30 Aprilie) dice continuându:

Marea rătăcire constă în aceea, că Români în iuțelă n’au scutu să facă deosebire între ideile reformătoare ale seculului alu 19-lea, ci le-au luată așa cum le-au aflată la France și la alte popore. Faptul este, că idea naționalității său mai bine decât idea națională e faptul timpului modern și că apare mergendu-mâna în mâna cu ideile de libertate, egalitate și frățietate. Si în patria noastră idea libertății s’ă deșteptă deodată cu înflăcărarea sămălului național, prin urmare și Români le-au luată pe amândouă laolaltă. Totuși este mare deosebire între aceste idei. Dreptul libertății, egalității și frățietății indică drepturi cetățenești față cu statul, idea națională însă privesce numai pe statul însuși, și indică său unu statu deja formatu său unu statu ce se află în formăriune.

„Acele popore, cari le-au luată pe amândouă împreună, au lărmuită pentru libertate, egalitate și frățietate în cercul unei singure idei naționale, și acela a fostă la locu. Români într-aceea au crezută, că potu să facă și ei dintr-o dată totu acela prim adoptarea unei noue și deosebite idei naționale, ce se abate dela statu. Greșela cea mare s’ă facă mai anteriu în adunarea dela Blașiu, unde se vede că matadorii său nu au fostă în claru cu lucrurile, său au fostă de mai înainte așta”.

Își va aduce aminte „Kolozsvar”, că numai înainte cu câteva săptămâni a publicată unu siru de articuli, de către naționalităților. Ei bine, în acești articuli „Kolozsvar” recunoște, că legislatori unguri dela 1868, între cari răposatul br. Eötvös a fostă celu mai de frunte, au pusă prin art. de lege 44 din 1868, lângă *idea națională maghiară și idea naționalităților*, ceea ce după propria mărturisire de mai susă a numitului diară — este identică cu idea națională română, germană, slovacă etc.

Își va aduce aminte „Kolozsvar”, că în numărul său dela 2 Aprilie a. c. a făcută următoarea constatare:

„Statul (ungară) primindu între instituțiunile sale și *causa naționalităților* a recunoscută deja și afară de sine o altă personalitate de popore, reprezentată prin limbă deosebite, și aceste popore și-au câștagită basă, de unde să potă continua răsboiul pentru idea de naționalitate”.

De unde și păna unde vine acum același „Kolozsvar” și vrea să nege oră și ce basă ideei noastre naționale, când numai eră alătări ne-a spusă, că însăși legile ungurescă ne oferă o basă pentru continuarea luptei, care are de scopu a face să fiă respectată acăstă ideă? Nu vede făia maghiară contradicerea în care se înfundă?

Suntă forte întunecose cuvintele de mai susă ale făiei ungurescă. Cu tōte aceste amă înțeles’ o forte bine.

Cu puține cuvinte, „Kolozsvar” voiesce să ne dea libertatea, egalitatea și frățietatea ungurescă și să ne ia naționalitatea românescă. Ideea dintăiu, dice făia din Clușiu, întră în cadrul statului ungură așa cum l’au plăsmuită său voiescă să-lă plăsmuiescă Ungurii dela putere, idea din urmă însă nu începe în acestu cadru.

Cei dela „Kolozsvar” nu vreau să scie de marea contradicție, în care s’au încurcată susținătorii o teoriă fără părechiă în istoria modernă a desvoltării poporelor. Ei nu se sfirescă a se

pune în conflict chiar și cu legile esistente ungurescă, când susțină absurditatea, că idea naționalității române, „său mai bine decât idea națională română,” nu încră de locu în cadrul statului.

Binevoiescă cei dela „Kolozsvar” a deschide carte legilor ungurescă mai nouă. Aici voră afi articulul de lege 44 din 1868 „asupra e-galei îndreptățiri a naționalităților.” Nu voim să intrăm în discuție acestei legi. Îi este oră și cui bine cunoștu, că ea nu a multămit și nu multămesce nicăi pe una dintre multele naționalități ale părții răsăritene a monarhiei habsburgice, dăr totu odată trebuie să fiă claru pentru oră și cine, că art. de lege 44 din 1868 recunoște esistența de diferite naționalități cu diferențe limbi și astfel, deși nu tocmai pe față și categoric, dăr implicite recunoște și îndrepătățirea unei idei naționale românescă, germane, sârbescă, slovacă etc. în cadrul desvoltării statului; căci ce însemnă a le acorda diteritelor popore dreptul de a se folosi de limba loru, fiă și între anumite margini, de cără nu recunoșcere, că aceste popore au trebuință de orecari drepturi de limbă spre ași putea desvolta individualitatea loru națională?

Dér — susține „Kolozsvar” — Români n’au scutu și nu sciu face deosebire între ideile reformătoare ale seculului alu 19-lea; ei confundă ideea de libertate, egalitate și frățietate cu idea națională, care privesce numai pe statu.

Ne luăm voia a întreba pe multă sciutorii și înțelegătorii politici dela „Kolozsvar”: *cine e statul?*

Să fiă ore munții și văile, colnicile, pădurile, livejile și rîurile acestui complexu de pămîntu statului? Să fiă ore moșile magnațiilor, cari suntă fondatorate păna dincolo noiloru, cetățeni din seminția semitică, statul? Oră dăr mărele fabrici de spiritu și de rachi, cari îmbogătescă pe unii pe contul bunăstărei morale și materiale a tuturor celorlăți, suntă statul? Este guvernulungurescă, este dieta oră înalta curia regescă din Pesta, oră este „Kultur-egyletul din Clușiu statul?

Conjurăm pe cei dela „Kolozsvar” să ne spună ce felu de dihaniă este statul dumneelor, de cără pe lângă elu și întrinsul nu mai poate exista nicăi o ființă de sine stătătoare și de cără elu trebuie să îngrijă oră ce vietă individuală, ce se manifestă pe teritoriul lui?

Noi scimă și amă învețată, că statul se compune din totalitatea locuitorilor, cari trăiesc între marginile lui și cari aducă sacrificii de sânge și de avere pentru susținerea lui. Nu ne putemă nicidecum închipui, cum ar putea să fiă statul o personalitate deosebită de personalitatea individuilor și a poporelor ce-lă compună și cum ar putea să aibă elu scopuri deosebite de acelea ale locuitorilor, cari îlă constituescă.

Idea, ce-o desvăltă „Kolozsvar” despre statu, este idea vechiă a despotismului asiatic, care și-a trăită de multă veaculă, dăr nu idea marilor reforme ale seculului alu 19-lea. Legile vechi au sacrificat pe omu scopurilor efemere ale statului, dăr principiile moderne voiesc să-i asigure omului libera desvoltare a individualității sale în legătura socială a statului. Nu mai poate adă pretinde statul nicăi o jertfă involuntară dela individu ce-lă formeză, ci elu trebuie să respeseze libertatea loru pe deplină, după cum cere dreptatea și umanitatea, și să aducă armonă între drepturile și datoriile, și între interesele loru.

Adevărată libertate stimă și cruce totu ce este alu omului, ce este umană. Ea nu poate da nici chiar totalității putere arbitrară asupra acestor drepturi, cari nu să potă cugeta decâtă numai ca drepturi curăț individuale.

Dice însă „Kolozsvar” în articulul său dela 30 Aprilie mai departe:

„S’au adunată Români (la Blașiu, în 1848) spre a se declara acolo asupra proclamării drepturilor omului, și acela a fostă corectă, și frumosă lucrată față cu statul de atunci și cu instituțiunile iobăgesci. Décă Români voră remane aci numai pe tărâmul drepturilor omului nimeni nu va redica niciodată vre-o obiecție, în contra pronunciamentului din Blașiu. Conducătorii într-aceea au incurcată jucrul și numai așă în grabă și au hăgătă mâna în drepturile statului, proclamându pe Români ca națiune deosebită. De aci se trage și după realizarea libertății și egalității cetățenești, nebunia tinerei de conferențe naționale deosebite”.

Credemă a-le pută dovedi celor dela făia ungurăscă, că nu conducătorii poporului română dela 1848 au fostă zăpăciști și cu capetele încurate, când, în baza consecinței naturale ce rezultă din drepturile omului, au proclamată pe Români ca națiune deosebită, ci că adevărată confuziune babilonică tronăză în creerii celor dela „Kolozsvar”, căci susțină, că drepturile omului n’au nicăi în clină, nicăi în mâncă cu drepturile lui, individuale.

Credă ei, că drepturile omului nu suntă decâtă unu reversă datu de statu individuilor, că le va apăra drepturile loru private? Oare nu s’au gândită niciodată cei dela „Kolozsvar,” că și individuii au și trebuie să aibă drepturi egale asupra statului însuși, drepturi de isviorescă din imboldul proprietății loru conservări și cari suntă nisice drepturi eterne și neprescriptibile ale omului, drepturi ce nu potă fi răsurnate de nici unu privilegiu istoric?

Ei bine, de cără n’au scutu păna acum aște adă dela noi, că Români, după cea mai firmă a noastră convingere, au dreptul față cu statul în care trăiesc de a pretinde dela elu respectarea și îngrijirea individualității loru naționale.

„Kolozsvar”, vorbindu de drepturile omului ne aruncă pe toți, Români, Unguri, Sasă, Sérbi etc. într-o căldare. Aici nu noi, ci elu însuși vrea să maimuțescă pe France, închipuindu-și pe cetățenii acestui statu ca unu singur popor cu aceeași limbă, cu aceleași datini, obiceiuri, tradiționi și aspiraționi.

Adevărată, omu este și Românu, ca și Ungurul, dăr luându-i ca individu și pe unul și pe altul, vei așa între ei o colosală deosebire, în caracteru, în temperamentu, în modulă de viață, în credințe, în datini și obiceiuri, în tradiționi și aspiraționi și mai pre susă de tōte în limbă. Limba Maghiarului e limbă sintetică, a Românlui limbă analitică; limba Maghiarului e limbă ural-altaică, care n’are afinitate decâtă cu cea fin-landesă, er limba Românlui e limbă latină, soră cu limba, în care s’ă proclamată mai întâi drepturile omului.

A trăi ca națiune deosebită în statu îngemnă dăr pentru Români, a-și conservă tōte aceste individualități, a-și conservă caracterul loru românescu, tocmai așă cum și-lă conservă și Maghiarii pe alu loru. Români, ca și Maghiarii, aici dăr dreptul a pretinde dela statu să respecte individualitatea loru, fără de care nu poate exista libertate și egalitate pentru ei.

(Unu articul finală va urma.)

Sinodul archidiecesanu din Sibiu.

Sibiu, 16 Aprilie 1887.

In ședință de eră, a patra, se autentică protocolul ședinței premergătoare cu unele modificări, se predete comisiunile respective o cerere înaintată prin protopresbiterul Ionu Drocă pentru unu ajutoru la salariul învățătorului din Mercurea și o rugare a comitetului parochial din Tissa, protopopiatul Dobrei, pentru unu ajutoru de 400 fl. scolei.

Deputatul Romul Crainicu propuse, ca consilierul arhidiecesanu, la însărcinarea sinodului, să intervină la guvern pentru cassarea tērgurilor din dilele de

Dumineci și sârbători, care contribue la slăbirea religiozității și moralității poporului. Propunerea să predată comisiunei bisericescă.

Deputatul Rubină Patița pentru comisiunea financiară referă asupra raportului generalu alu consistoriului arhidiecesanu ca senatul episcopal. Acestă senată a înținut 47 ședințe în 1886. Din 2000 acte incuse, au rămasu neresolvate 4 și anume: statutele fundațiunii Juga din Brașovu, rațiocinul comunei Brașovu-Scheiu pe 1883, administrarea pădurei Ciubanca și regulamentul internalului seminarului Andreianu. Privitor la administrarea fondurilor și fundațiunilor arhidiecesane, s-au convertit cea mai mare parte a bonurilor rurale în scrisuri fonciare, în interesul siguranței și rentabilității averii. S-au cumpăratu din fondurile arhidiecesane câteva parcele de pămînt în Buzd, ce voru fi răscumpărate prin anuității mici de comuna biserică pe séma ei. S'a cumpăratu în Elisabetopolu și în Cața căte o casă de pétără pentru a servi ca localu de scolă, în Ilia-mureșiană o casă de pétără pentru a servi de casă protopresbiterală. Comuna Sighișoara a primitu unu imprumutu hipotecară amortisabilă spre aș cumpăra o frumosă casă în Sighișoara, care să servescă ca edificiu scolaru. În comunele Turda și Cârna s'a cumpăratu, din venitele fondului Rudolfiniu, porțiuni canonice. Taxa sidoxială s'a urcatu cu 1 Ianuarie dela 5%, la 10 cr. pentru fiecare contribuabilă, conformu conclusului sinodului din 1886. S'a făcutu pașii necesari pentru stabilirea citrei esacte a pretențiunii erariului față cu fondul sidoxial și pentru stabilirea listei contribuabililor. Legatul fericitului Andrei Șaguna s'a predată în administrarea consistoriului metropolitanu. Senatul a dispusu procurarea dulapurilor necesare pentru biblioteca arhidiecesană. Despre starea tipografiei arhidiecesane nu s'a pututu raporta nici acum, deoarece comisiunea administrativă a tipografiei n'a prezentat datele necesare. Relativ la avereia arhidiecesană s'a găsitu totu în deplină regulă. Revisuirea societelor corporațiunilor bisericescă din arhidiecesă merge înctă, căci multe comune nu lău trimesu pe anul 1883, și așa păna adănu s'a pututu încheia sumariile protopresbiterelor pe anul 1883. Se voru lăua măsuri în astă privință, și decă nu se va obține rezultatul dorit, se voru face sinodului propuneră speciale. S'a lăuatu măsurile de lipsă pentru a se controla, decă averile imobile ale corporațiunilor bisericescă din arhidiecesă suntu corectu introduce la cărtile funduare spre a se asigura. În privința acăstei se va raporta la sindicul viitoru sesiună, deoarece acum lipsescu raportele mai multor protopopiate. S'a lăuatu dispozițiu ca pădurile astătoare în posesiunea bisericei să se administreze conformu legei silvanale și s'a introdusus o controlă corăspunzătoare. S'a investită în imobile mai mari și mai mici o parte a capitalului comunelor bisericescă Budila, Marcașu, Comolău, Sighișoara, Geoagiu de susu, Brîznicu, Pianul de susu, Răcășia, Popști, B. Bistrița, Cetatea de baltă, Gârbova de susu, Craiova și Ciceiu Poiana. Vândări de imobile s'a făcutu de cătră comunele bisericescă Agostinu, Predealu, Oca, Sebeșu, Nocrich, Brașovu-Scheiu, Călățele și Cetatea de baltă. Didiș de biserici nouă parte s'a inceputu parte s'a terminată în Ida mare, Șona, Albacu, Boiu mare, Bundorfu, Cetatea de baltă, Gurariu, Mânereu, Arpatacău, Liso, Galați și Telimanu. Edificii scolare nouă, respective adaptate, s'a făcutu în Cacova, Dobrlău, Târlungeni, Retisendorf, Ungra, Magherușulu săsescu, Feleagă, Roșia montană și Daia română. Casă parochială nouă s'a qidită numai în Buciumu-Poieni. Averile scolare ale comunelor din Valea Bârgăului, ce aparțină arhidiecesei administrative păna aci

impreună cu fondurile granițărescă din Năsăudu, s'a separată de acestea și se administră acum de unu comitetu scolaru în Prundul-Bârgăului. În fine raportul încheiată amintindu, că fericitii lónu Cloaje din Boiu și protopresbiterul și asses. consist. onorară Iosifu Baracu din Brașovu au lăsatu legate însemnate în favorul bisericei.

(Va urma).

SCIRILE DILEI.

Maiestatea Sa Impărătesă studiază cu mare zelă în Mehadia limba română, mergându adeseori în excursiuni cu cărtile după care o înveță.

—x—

Conferința alegătorilor români din cercul electoralu alu *Vîntului de Josu* a alesu delegați la conferința din Sibiu pe d-nii Dr. Avramu Tincu, avocatul în Orăștie, și Rubină Patița, avocatul în Alba-Iulia, ér ca suplenți pe d-nii Victoru Tordosianu, funcționarul în cancelaria arhidiecesană din Sibiu, și Septimiu Albini, profesorul la școala de fete din Sibiu. În numărul viitoru vomu publica corespondință, ce ni s'a trimisă despre acăstă conferință.

—x—

Din Alba-Iulia se scrie către „H. Z.“ Icu date 1 Maiu n.: Aprópe intregu satul Cugudă din fața Albejuliei langă Murășu stă în flacără. Toamă suflă unu vîntu puternic și focul sare dintr-o uliță într'alta. Arde dela ora 1, acum suntu 3 ore și focul se întinde totu mai departe. Mane vomu publica o corespondență, ce ni s'a trimisă în cauza acestui incendiu.

—x—

Statul majoru generalu alu armatei sub conducerea șefului său va întreprinde în Iunie o călătorie de exercițiu în Carpați, și anume în ținuturile comandelor de corp Cracovia, Pojani și Cașovia. La acăstă călătorie voru lăua parte și doi generali Berla și Fabini, ca conducătorul ai partiei și de trupe, apoi 20 ofițeri de statu majoru și 5 capitanu din statul majoru generalu, precum și unu număr de absolvenți ai școliei de reșboiu împărțiti la statul majoru generalu.

—x—

La marele manevre ce le voru face corpurile de armată 7 și 12 din districtele comandelor de corp Timișoara și Sibiu în ținutul dintre Deva-Orăștie-Hațegu se voru chama sub arme la aceste trupe de fiecare companie de infanterie căte 50 de reserviști.

—x—

Intre oficerii avansați de Maiu suntu și căpitanii cl. II. Ionu Iovescu dela reg. 83 inf. și George Cocianu dela reg. 16 de inf., înaintați la gradul de căpitanu cl. I. Căpitanul cl. I. Florianu Domide dela reg. 62 inf. e transferată la reg. 63 inf.

—x—

Ei spre séra, pe când nisice lucrători dărimau unu zidu alătura de școala română de fete din Grăoveru, o parte din qidu cădu pe unu picioru alu unui bietu lucrătoru, ii rupse de totu jumătate din degetul celu mare și-i sdobi laba piciorului. Nenorocitul a fostu transportat la spitalu.

—x—

Deschidându-se peste trei lună o expoziție la Barcelona, i se comunică „Luptei“, că d. deputatul Butulescu, președintele societăților cooperative din România, a obținutu prin d. marchisul dal Moral, ministrul Spaniei la Bucurescă, unu localu în expoziție pentru produsele române și transportul pe mare gratis atâtul alu acestor produse, cătu și alu persoanelor ce le voru ex-

pune. În curându d. Butulescu va pleca la Barcelona în acăstă privință.

—x—

„Progresul medicalu română“ astă, că d. Dr. Stoicescu a isbutită în urma stăruințelor ce a făcută la Parisu, unde se dusese în scopu sciințificu, ca tesele de doctoratul dela facultatea de medicină din Bucurescă să schimbe cu cele din Parisu.

—x—

Ca gerantul alu afacerilor legături române din Viena s'a numită d. D. Olănescu, secretarul ministerului român de externe, care va pleca în curându să-să ia funcția.

—x—

„Monitorul Oficial“ din Bucurescă a publicată tarifa de prețul obiectelor ce s'ar rechiziționa pentru armata română în cursul anului 1887. Acăstă tarifa este publicată pentru fiecare județu în parte.

—x—

Pe moșia Tâncăbescu din județul Ilfovă din România s'a ivită unu felu de verme mătăsosu cu 6 piioare, care a distrusu cu desăvârsire grăulă pe o întindere de 120 pogone. Grăulă răsărise în nisice condiții bune și promitea o recoltă abundantă. Paguba suferită de arêndașu prin acăstă calamitate se ridică la suma de peste 6000 lei.

—x—

Ministerul de finanțe română a comandanță la pictorul român G. D. Mirea desemnul pentru cărtile de jocu. Aceste desemnuri, după cum spune „Natiunea“, suntu gata și date spre imprimare atelierului graficu Socecă & Teclu. Etă ce reprezintă fiecare desemn: rigii, tipuri istorice; damele suntu împodobite cu costume luate de pe frescurile din bisericele vechi românescă; ér valeții infățișeză căpitanu, hatmanu, banu român cu cuirose, zale și blană.

—x—

In primul pătrarul alu acestui anu s'a comisă în Irlanda 241 crime agrare, precum raporteză inspectorul generalu alu poliției Irlandeze.

—x—

Teatru ungurescă. Astă-sără se va juca „Clopotele dela Corneville“, operetă în 4 acte, tradusă în ungurescă după Clairville și Ch. Gabet. Musica de Planquette. Mane sără, Mercuri, se va juca încă odată marea operetă „Baronul Țiganu.“

Brețeu, în Aprilie 1887.

Domnule Redactoru! In Nr. 82 alu prețuitului d-v. diară a apărută unu articulă de d-to Brașovă, Aprilie 1887, subscrută de unu „Natanailu“, care oricără se încercă a apără fără vicleșugă, simulându a fi preocupată numai de adevăratul interesu ce l'ar avea pentru tractul protopresbiteralu alu Treiscaunelor, nu'l pote ascunde tendință vădită întru a lovi fără nicu o cauza în mine, conducătorul actualu alu tractului, numai pentrucă mă scie, seu mă vede din când în când și acasă, în Brețeu, în mijlocul familiei mele.

Articolul din cestiune se pare a fi răspunsu la corespondință apărută în Nr. 36 alu „Telegrafului Română“ cu datul din Agostinu dela „unu membru sindicalu“ și punctul de măncare alu d-lui corespondentu „Natanailu“ e tocmai locul de origine alu corespondenței, ce se crede alu îndreptăți — nescindu acolo persoane care să scrie — ca să-mi atribue mie scopuri și interese mărsăve. Pentru ca on. publicu cetitoru să nu fiă indusă în erore prin o informație unilaterală și tendențiosă, Vă rogă, d-le Redactoru, să binevoiți a da locu acestoru siruri, spre lămurire.

Abstragându dela cuprinsul corespondinței apărute în Nr. 36 alu „Telegrafului Română“, trebuie să declaru

FOILETONU.

Origina ouelor roșii.

Mulți s'a întrebău și încă se întrebă: de unde au provenit și ce insemnare au ouele roșii său mai bine ouele colorate ce se obișnuesc la sârbătoarea Pascilor, și nimănul nu să-a datu și nu-să pote da unu răspunsu pe deplinu satisfăcătoru. Ba încă unii au întrebuințat timpuri și îndelungate ostenești în a serie cărti voluminoase sub numirea de *origina ouelor roșii*, și în urmă citindu-le la lumina rațiunii n'au mai crezutu nicu ei însuși în cele ce au scris. Iară alții îndeastrău cu simțul bu-nului gustu, au lăuatu de obiectu acestu simbolu și la fața religiosității lui au creatu opere pline de talentu și moralitate.

Noi insă, propunându-ne a serie următoarele linii asupra acestui simbolu, nu vomu face nicu o abatere dela cele ce ne spune istoria și usul său deosebitelor popore asupra acestui subiectu.

Din timpii cei mai depărtați său mai bine din co-pilăria omenirei, tōte poporele lumii și mai în particularu ale Asiei și Europei, celebrau sârbătoarea anului nou la *echinocțiul* primăverei, epocă în care modernii celebrau sârbătoarea Pascilor. Si în acea zi în locu de cofeturi alese, zaharicale și alte lucruri cum se oferă astădi, ele își trimiteau ca simbolu de fecunditate și a-

fectiune reciprocă ouă văpsite în diferite colori și mai cu sămă în roșu, colorea favorită a mai multor națiuni. Mai târziu însă mutându-se, prin progresul civilizației, sârbătoarea anului nou la *solstițiul* iernii, epocă în care găinile nu ouă său ouă pré puținu, omeneii au nascocită ca semnă de afecțiune reciprocă alte obiecte de oferit, rămânând ouele a se distribui totu la vechia lor epocă, în care astădi Persii și alte popore ale Asiei celebrează sârbătoarea anului nou la *solstițiul* solaru, și între alte daruri își trimetă și ouă multi-colorate. Chiar în Rusia și mai cu osebire în Moscova se serbeză anul nou printr'o distribuție de ouă colorate, pe care se vede adesea inscripțunea *Christos a inviatu*.

Acestu obiceiu, care s'a transmisă pote creștinilor dela păgânii său evrei, este însă multu întrebuințat în Italia, Spania și chiar în Ȣrecără părții ale Franței și mai cu osebire în Provence. Si ceea ce ne face a crede și mai multu în acăstă transmisiune este obiceiul ce ne constată istoria, că femeile evree la sârbătoarea pască puneu pe o măsuă ouă tară, ca simbolu alu pasărei mitologice numită *Ziz*, despre care s'a povestită atatea mii de fabule fantastice și bizare.

La străbunii noștri Români tinerii colorau ouă în roșu și pe langă alte daruri ce să făcea la sârbătoarea lui Janus, întrebuințau aceste ouă și în Ȣrecără jocuri. Ouăle mai figurau încă la Roma și în nisice ceremonii

religiose, precum era a expiațiunilor, — Oulă se dice că reprezintă pe Creatorul lumei, care produce totu și conține în sine totul.

La Perși, Egipten, Greci, Gall și la primele popore ale Italiei ouă era emblema universului, opera divinității supreme. Egiptenii, cari numărau mai totu atatea divinități căte animale și plante, aveau unu Ȣeu numită *Koref*, nume care în limba loră însemna bună și bine făcătoru, și pe care'l reprezentau sub figura de omu, purtându pe capu unu *acupiter* (pasăre răpitore) spre a însemna activitatea și c'unu ou eşindu'i din gură, simbolu alu fecundității.

La începutul lumii, diceau Perși vechi, nu se afla nimicu afară de Dumnezeu. Nóptea haosului domnia peste spațiu. În fine apără unu ou, nóptea îlu a coperti cu aripi ei, și ouălă fecundată se deschise: Sórele și Luna eșiră din elu și se ridică în susu, ér pămîntul fiindu mai greu se lăsă în josu cu tōte dependințele lui. Acăstă nóptă, ouălă, sórele și luna ce eșiră de aci, rămaseră neșterse în mintea acestoru popore primitive, cari le făcură obiectul sacrelor lor imnuri, păstrându-le suvenirea prin aceste ouă colorate, ce făcea parte în tōte sârbătorile loră păna și în jocurile circulilor în cari figurau din distanță în distanță ouă sculptate în lemn său în piatră. — Dela Perși pote a fi prumutat Moise versiunea din *genesa*, care dice: „La

apriori, că eu n' am fostă autorul nici morală nici intelectuală alături aceleia și decă d-lu „Natanailu“ își publică reflecțiunile sale în același diaț, de sigură on. Redacțione, carea oricum își cunoște corespondenții, și-ar fi făcută observațiunile sale. Despre apărința corespondenței din cestiune — fiind că qărele mele se adresăză la S. Sân-Georgiu — aflai scire acolo de unu amicu, numai la reintorcerea mea după serbători la oficiu, mai nainte de a fi desăcătu cele sosită prin poșta — întocmai precum fusese făcută atențu chiar numai astăzi, la revenirea mea în familia, și asupra reflecțiunilor apărute în „Gazeta Transilvanei“ alături abonentu n' am avută norocirea a fi până acum, deși după mărturisirea d-lui „Natanailu“ am horibilul venită ca protopresbiteru de 7—800 fl. din care mai trebuie să inchirieză cancellaria în S. Sân-Georgiu, unde parochia e ocupată ér familiu să mi-o îngrijescu de acasă. Décă d-lu „Natanailu“ său plenipotitorul său sciu ca și albinile să adune capitalul mare, fără a avea și spese, formându pentru denușii venitul întregu fond curatul de rezervă, — suntu intrădevăr de invidiată atari capacitate finanțare, de caru avea mare lipsă și statul, chiar în învălășela deficitelor de astăzi.

Dér firul roșu în scopul ce urmărescă reflexiunile se vede mai bine din citatul și interpretarea cercularului meu adresat preoțimiei și poporului tractuală la 26 Septembrie 1886 (despre care are cunoșință și Prea venératul Consistoriu archidiocesanu încă mai nainte de a se fi ostenită d-lu „Natanailu“ cu publicarea lui întrégă) în care simulandu a recunoscă necesitatea dispozițiunilor luate de protopresbiteru pentru a se prezenta partidele în centru la oficiu, acușă totu pe acesta, respective persoana protopresbiterului, că însuși ar contribui la sporirea concubinatelor. Norocire că între Brețcu și Brașovu, nu s' a găsită vr'o tipografie românească, căreia să-i fi sciuți numi numele, căci altcum d-lu „Natanailu“, m' escomunica și din șirul Românilor; fără colorit confesionalu. Dér dispozițiunile superioare pretindă funcționarea eficiului protopresbiteralu din centru numai pentru înlesnirea administrației bisericescă și d-lu „Natanailu“ pe care-lu dore vădăndu-mă numai și Dumineca acasă în familia, voiesce totuși a dispensa și pe preoți dela venirea la oficiul protopresbiteralu, tămaindu-le că acesta ar fi egală cu detragerea increderei indiferite cestiuni. Întrebă acum pe d-lu „Natanailu“ ce să caute protopresbiterul în centru, când nici partidele, nici preoții, cărora le trebuesc crucerii spre a-și crește copii la școală, n'au a se prezenta la oficiul protopresbiteralu nici celu puținu odată într'unu anu, în Novembrie, pentru a revida protocolul cununa ților cu ocasiunea incasării taxelor archiepiscopescă?

Protopopul să reședă dără în orașul central, fără parohie și fără quartier liberu, numai pentru a primi și speda poșta, precum și face de 7 luni de dile, și decă în anumite casuri pretinde să vină în atingere directă cu partidele său cu preoțimea, acesta va să dică a despăia — ér in urmă, decă protopresbiterul vine numai Dumineca acasă la familia — se sporescă concubinatele, căci nu se găsesc protopopul.

Minunată deducție logică! Trebuie să recunoscă însă și d-lu „Natanailu“ cătă de greu a apăra o cauză nedreptă.

Ce felu de despoiațorū e protopopul, care își are resursele sigure din familia și n'are lipsă de sfatul d-lui „Natanailu“ cu intinderea plăpomei, — o sciu partidele și însăși preoțimea tractuală nepreocupată ce a venită cătă odată în S. Sân-Georgiu, și carea atâtă după cua iefiațune cătă și după imprejurările materiale, e destul de independentă spre a lău poziția hotărâtă față de unu pașnicu, ce inaugurate provisorul în timpul mai din urmă. Ori decă s'au chemat la oficiul protopresbiteralu și preoții, cără deosebitu că asternu datele statistice numai după ursoriile obișnuite, le mai compună și fără nici o formă și din busunar; — său decă se face responsabilu vr'unu parochu, în urma provocărilor ce le promescu și eu, pentru trăgănarea cu asternerea răjiocinilor restante, acum numai dela 1884, cum e casul chiar și în de D-den scutita parohie a oficiului protopresbiteralu de mai nainte: — să fătote acestea motive de a acusa pe protopresbiteru că nu voiesce a lăsa cuiva crucerii pentru crescerea copiilor?! Numescă-mi se însă

Incepătă Dumnezeu fecunda apele planându asupra lor, precum găina clocesce oulu său.“

Calătorii globului ne mai spund, că la popoarele din sudul Americei, la sérbatorea anului nou se golescă ouăle și li se umple căja cu ape miroșitoare, și și aruncă aceste ouă unii altora prin ferestrele caselor, precum își aruncă Italianii confeti la epoca carnevalului. Streinii alergă atunci din tōte părțile spre a se bucura de privirea plăcută ce prezintă animațunea stradelor pline de o mulțime de lume galantă veselă și sgomotosă, care se impresoră de ouă umplute cu lichide miroșitoare, și care pe jos, care călare său în trăsură respingă cu aceleași arme tōte aceste atacuri, sub forme de proiectile cu mii de profum, plecate din balconele și ferestrele fiecărei locuințe a orașului.

La noi ouăle roșii suntă în așa stîmă; că în ultimele zile ce precedă sérbatorea Pascilor nu se găsesc o singură casă românească în care ele să nu fiă obiectul de prima preocupăție.

Astfel a fostă dără la tōte popoarele celebra originea a ouelor roșii. Si decă la unele din aceste popoare a perit mai de totu vechia lor strălucire, ca tōte lucrurile acestei lumii, apoi ele nu păstrăză mai puțin prestigiul, ca semnul de onore, în a face să nască următoarele două probleme, ce se propună celor mai inteligente capete: decă se poate face cea mai bună prăjitură fără ou, și se spună cu certitudine, cine a fostă creată mai întâi, oulu său găina.

(•România Libera)

M. C. Florențiu.

unu singură preotă, care a fostă amendată său a trebuită să-mă aducă mie plocone ca mai nainte!

Dér ce rezultă din suspicioare scrise în acestu înțelesu la adresa mea? Oră că d-lu „Natanailu“ e tinerești malcontentă preste care să a treacătă ca preste jota subscript la alegerea de protopresbiteru, ori ca plenipotențiatu alăturiu e réu indusă în erore, servindu-scopurile sale cunoscute egoistice de a nu mă mai vedé acasă, nici în familia, după ce le-a răemsu parochia la disposiția! — Hine illae lacrime!

In casul dintău declară, precum am mai declarat cu altă ocazie în coloanele altui diaț, că nu mai stau de vorbă pe acestu teren, ér pentru a doua eventualitate invită pe d-lu „Natanailu“ să-șă căstige nu puțină ci mai multă cunoșință despre raporturile din Trei-scaune, căci ar face unu bunu serviciu Românilor vaerați pe aici, cu deosebire în alte raporturi ale lor. Ér eu — încătu pentru mine — decă vréu, său potu să scriu, la comandă, m'ă folosi de acăstă putere celu puținu mai curându, păna nu se răcesce cu totul tréba, și nu la 2 luni după ținerea sinodului protopresbiteralu. — E mai departe trăba corespondentului din „Telegraful Român“ a recunoscă său nu dictatura insușită asupra lui, din cauză că n'ar sci scrie corespondențe ca d-nul „Natanailu“ — chiară adevărate?

D. Colțeaianu, protopresbiteru.

Școalele românești din Macedonia.

(Urmare).

A treia școală s'ă deschisă în Vlaho-Clisura în modu definitiv de Apostolul Mărgăritu, în anul 1868, în urma ordinului vizirialu obținută la Constantinopolu, și de atunci a funcționat regulat, afară de puține intreruperi în diferite epoci, intreruperi occasionate de intrigile adversarilor Românișmului, cari isbutiră a rădica dela școală pe profesorul Apostolul Mărgăritu, pe care ilu țineau la închisore ori ilu trimeteau în exilu. Împreună cu Apostolul Mărgăritu ca directoru, era institutoru alături din Vlaho-Clisura și D. Tulu Tacită, elevu alături macedo-române dela sfintii Apostoli în Bucurescă, și alături liceului sf. Sava, începându dela anul 1868 și păna la sfîrșitul anului școlar 1882—1883, când din cauza sănătății lui sdruncinate, s'ă retrăsă din școală, și a fostă înlocuită de d. D. Cuvati, elevu alături gimnasiului Matei Basarabu. Dela anul 1879, elevii acestei școli înmulțindu-se, s'au numită și doi ajutori, d-nii G. Adam și N. Nacea, amândoi elevi ai școlei române din Vlahul-Clisura, celu întăru cu două clase gimnasiale și celu alături doilea cu o clasă gimnasială. Acăstă școală are 97 elevi.

A patra școală s'ă deschisă în Ohrida la anul 1868. Întăru profesorul alături școlii a fostă d. G. Tomara, fostă profesorul de limba grăcă la școală comercială din Bucurescă, care acum în urmă a tradusă și Evangelia cu Apostolul în dialectul macedo-română.

In anul 1870 demisionându, a fostă înlocuită la școală din Ohrida de d. Filipu Apostolescu, elevu alături macedo-române dela sfintii Apostoli din Bucurescă, care este și păna acum institutorul acelei școli. Școală numără 60 elevi; ajutorul d-lui Apostolescu este părintele Ioni Zgala.

A cincea școală s'ă înființătă întăia dată la Călivele din Veria, în anul 1870, de d. Badralexi, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli, elu a fostă subvenționată de Primăria din Iași¹⁾ după cătva timpă insă primăria suprimându acea subvenție, școală a trebuită să se închidă, și a stată închisă păna la anul 1878, când a reincepătă a funcționa totu cu același invățătoru, d. Badralexi. Acăstă școală funcționă la Călive numai vara ca și cea din Avdela, ér ierăna d. Badralexi ține școală în Veria, orașu locuită de Greci, Români și Turci, unde descindu și petrecă ierăna locuitori satului Călive. Școală acăstă numără vr'o 30 elevi.

A șasea școală s'ă deschisă la anul 1873, în Gopeșu, orășelu pe deplinu românești, de cătră d. D. Cosmescu, păna la anul 1876, când acestu din urmă a fostă numită la școală din Crișova, ér la anul 1878 s'ă numită invățătoru la acea școală d. N. Cosmescu, care demisionându în luna Augustu 1883, a fostă înlocuită în modu provizoriu de d. I. Papa Sterescu; și fiindcă numărul elevilor acelei școli este mare, s'ă numită ajutorul la acea școală d. G. Ghica Popa, elevu alături școlei române din Vlaho-Clisura.

Acăstă școală se întreține cu fondurile legatului d-lui D. Cazacovici, român-macedoneanu, născută în orașul pe deplinu românești Minci (Metova), în muntele Pind în Epiru, și mortă în Bucurescă. Elevii acestei școli suntă 120 la număr.

A șaptea școală s'ă deschisă în Creșova, orașu românești, la anul 1876, de cătră d. I. Cionescu, elevu alături liceului din Iași, și fiindcă numărul elevilor acelei școli trecea peste 110, s'ă numită la anul 1879 unu alături doilea invățătoru, d. D. Abeleanu, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli din Bucurescă, și ab-

solvantă alături liceului sf. Sava. La anul 1881, s'ă mai numită ajutoru d. Ionu Unea, Român din Crușova.

A opta școală s'ă înființătă în anul 1875, în Neveastă, orășelu pe deplinu românești, avându de invățătoru pe d. C. Ionescu, elevu alături școlei macedo-române, dela sfintii Apostoli și absolventă alături liceului sf. Sava din Bucurescă, plătindu-i se salariul de d. Vasile Danu, Român-macedoneanu stabilită în România, negustor și mare proprietar; la anul 1878, s'ă numită la acea școală unu alături doilea invățătoru, d. Seriu Dimitrescu, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli și absolventă alături liceului sf. Sava din Bucurescă. La anul 1880, a rămasă la școală dela Neveasta numai d. S. Dimitrescu, care este și păna acumă, ér d. C. Ionescu s'ă permute la școală din Hrupiste. Școală dela Neveasta are 40 elevi.

A noua școală s'ă deschisă în anul 1878 în Perivoli, orășelu pe deplinu românești, situată pe muntele Pind în Epiru, de cătră invățătorul G. Perdichi, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli din Bucurescă care mai tardiu s'ă permute la școală primă de băieți din Bitolia. Înmulțindu-se numărul elevilor acelei școli, s'ă numită ca ajutoru părintele D. Constantinescu, elevu totu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli, ér d. Zisi Papa Tanasă, doctoru în medicină, s'ă numită și este directorul alături școlii, care funcționă la Perivoli numai vara, ér ierăna țină școală d-nii Zisi Papa Tanasă și preotul D. Constantinescu, la Grebenă, orășelu locuită de Graci, de Turci și de Români, unde descindu și petrecă ierăna mai multe familii din orașele românești dela Pindu, Samarina, Avdele și Perivoli. In timpă de văză acăstă școală numără 117 elevi. Ajutoru alături profesorului este d. Panaitu Perdichi, Român din Perivoli.

A decea școală s'ă deschisă în Perleapă (orașu locuită în mare parte de Bulgară și Turci, și de puțini Români) la anul 1878, de d. D. Nicolescu, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli și absolventă alături liceului sf. Sava din Bucurescă, care la anul 1881 s'ă permute la școală din Magarova. Acum, invățătoru alături școlei din Perleapă este d. I. Hondrozom, elevu alături gimnasiului Matei Basarabu. Școală acăstă are 26 elevi.

A unspredecea școală s'ă deschisă prințurul ordinu vizirialu, obținută de d. Apostolul Mărgăritu, la anul 1878, în Bitolia, capitala Macedoniei, orașu locuită de Români, de Bulgari, de Turci și de puțini Evrei. Celu întăru invățătoru alături acestei școli primă a fostă d. N. Popilianu, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli și absolventă alături liceului sf. Sava din Bucurescă, care la anul 1881 a fostă permute la școală de băieți din Crușova. Actualmente institutorul ai școlei primă din Bitolia suntă d-nii Lazăr Dumi și G. Perdichi. Școală acăstă are 45 elevi.

A douăspredecea școală s'ă deschisă în anul 1880, în Miloviște, orășelu pe deplinu românești, de cătră Gușu Papa Costa, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli, și fiindcă numărul elevilor s'ă înmulțească, s'ă numită ajutoru la acea școală d. Spiru Popescu, român din Moloviste. Acăstă școală numără 97 elevi.

A treispredecea școală s'ă înființătă la anul 1880, în Hrupiste, orășelu locuită de Români, Bulgari și Turci, de cătră d. C. Ionescu, elevu alături școlei macedo-române dela sfintii Apostoli și absolventă atu liceului sf. Sava din Bucurescă. Acăstă școală are ca la vre-o 40 elevi.

(Va urma.)

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

STRASSBURG, 3 Maiu. — Scirea despre proclamarea stării de răsboiu în Alsația-Lotaringia e cu totul nefințemiată.

PARIS, 3 Maiu. — Schnaebele, pentru care s'au deschisă liste de subscrifții ca să i se dea unu daru, a adresat rugarea să se sisteză orice subscrifție mai departe. Sumele deja subscrise se voră folosi pentru sprijinirea reuniunilor din Alsația-Lotaringia.

ROMA, 3 Maiu. — Ministrul de răsboiu a depusă în cameră proiectele de lege privitor la modificările organizării și administrării armatei, la chehtuelile estraordinare pentru cai și îmbrăcăminte. Ministrul declară că execuțarea proiectelor va începe cu sporirea puterei militare. Ministrul conjură camera să nu părăsă timpul, fiind că altminterile să arătă pută ivi consecințe, pentru care ministerul ar trebui să respingă răspunderea. Proiectele de lege s'au predată comisiunei respective.

Numere singurătate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în totungeria lui I. Gross, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.
Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

¹⁾ Vedă dosarul No. 187, din anul 1868, în arhiva primăriei din Iași, și în care se conțin actele relative la subvenția de 2600 lei ce municipalitatea lașilor a dată în cursu de doi ani pentru întreținerea acelei școli.

Cursul la bursa de Viena

din 2 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aură 5%	101.45	Bonuri croato-slavone . . . 104.50
Rentă de hârtia 5%	84.55	Despăgubire p. dijima de vină ung. 98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	150.25	Imprumutul cu premiu ung. 118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (1-ma emisiune)	98.40	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 124.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (2-a emisiune)	127.20	Renta de hârtă austriacă 81.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de estă ung. (3-a emisiune)	115 —	Renta de arg. austr. 82.55
Bonuri rurale ungare	104.90	Renta de aură austr. 112.10
Bonuri cu cl. de sortare 104.50		Losurile din 1860 . . . . . 135.25
Bonuri rurale Banat-Tisza	104.75	Achiziții băncel austro-ungare . . . . . 875 —
Bonuri cu cl. de sortare 104.50		Act. băncel de credită ung. 286.75
Bonuri rurale transilvane 104.60		Act. băncel de credită austr. 281.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Aprilie st. v. 1887.

Cump.	vînd.
90—	91—
92 ¹ / ₂	93 ¹ / ₂
86 ³ / ₄	87 ¹ / ₂
34—	36—
103—	103 ³ / ₄
87—	87 ³ / ₄
100—	100 ³ / ₄
92—	93—
83—	84—
Aură contra bilete de bancă	17.—
Bancnote austriace contra aură	2.00

Cursulu pieței Brașovă

din 3 Maiu st. n. 1887.

Bancnote românești	Cump. 8.51	Vînd. 8.54
Argint românesc	8.45	8.50
Napoleon-d'orl	9.99	10.03
Lire turcescă	11.35	11.40
Imperială	10.35	10.40
Galbenă	5.93	5.97
Scrisurile fonec. Albina	101.—	102.—
" " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusescă	112.—	113.—
Discontulă	7—10%, pe anu.	

— Din dîna de 5 Maiu —
costă în Strada Teatrului Nr. 7
la
STEFANU BURETEA
Unu Kilo carne de vită bine cântăritu 36 cr.
așadar cu 4 cr. mai ieftinu ca în alte măcelării. 1—3

Avisu d-lorū abonați!

Rugămu pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunie se binevoiască a serie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primită dianul nostru până acumă.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a serie adresa lămurită și să arate și postaultimă.

Déca se ivescă irregularitate la primirea dianului onor. abonați sunțu rugați a ne încunoscință imediat prin carte postale, ca în câtă depinde dela noi, să se delătureze ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

TARIFA anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.

Pentru inserții și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 ori	. . . . .	10%
" " " 5—8 "	. . . . .	15%
" " " 9—11 "	. . . . .	20%
" " " 12—15 "	. . . . .	30%
" " " 16—20 "	. . . . .	40%

Dela 20 de repetiri în susu

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susu.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octombrie st. n. 1886.

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Telușu-Aradu-Budapesta a calei ferate orientale de statu reg. ung.

Predealu-Budapesta		Budapesta—Predealu		Teiușu-Aradu-Budapesta		Budapesta-Aradu-Telușu	
Trenu de persone	Trenu accelerat	Trenu omnibus	Trenu omnibus	Trenu omnibus	Trenu omnibus	Trenu de persone	Trenu de persone
București	—	—	7.30	Viena	11.10	—	—
Predealu	—	—	1.14	Budapesta	7.40	2.—	3.10
Timișu	—	—	1.45	Szolnok	11.05	3.58	7.38
Brașovă	7.47	—	2.32	P. Ladány	2.02	5.28	5.40
Feldioara	8.24	—	5.02	Oradea mare	4.12	6.58	9.14
Apatia	8.51	—	5.43	Várad-Velencez	—	—	9.24
Agostonfalva	9.14	—	6.15	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.21
Homorodă	9.51	—	7.06	Mező-Telegd	—	—	10.19
Hășalau	11.03	—	8.52	Rév	—	8.04	11.38
Sighișoara	11.29	—	9.19	Bratca	—	—	12.18
Elisabetopol	12.00	—	10.16	Bucia	—	—	12.54
Mediașu	12.29	—	10.57	Ciucia	—	8.58	1.57
Copsa mică	12.44	—	11.19	Huedin	—	9.28	3.11
Micăsasa	1.05	—	11.52	Stana	—	—	3.40
Blașiu	1.34	—	12.31	Aghiriș	—	—	4.15
Crăciunetă	1.46	—	12.48	Ghribău	—	—	4.36
Teiușu	2.09	—	1.22	Nedeșdu	—	—	4.58
Aiud	2.39	—	2.18	Clușiu	—	10.28	5.26
Vîntulă de susu	3.01	—	2.48	Apahida	—	—	6.43
Uióra	3.08	—	2.56	Ghribău	—	—	—
Cucerdea	3.14	—	3.64	Nedeșdu	—	—	—
Ghribău	3.53	—	4.51	Clușiu	—	—	—
Aghiriș	5.10	—	5.28	Alba-Iulia	—	—	—
Stana	5.30	—	5.56	Vîntulă de josu	—	—	—
Cucerdea	—	6.03	8.00	Szolnok	—	—	—
Ghribău	—	6.21	8.36	P. Ladány	—	—	—
Aghiriș	—	—	9.02	Oradea mare	—	—	—
Stana	—	—	9.32	Várad-Velincez	—	—	—
Huedin	—	—	10.11	Fugyi-Vásárhely	—	—	—
Cucerdea	—	7.14	10.51	Várad-Velinc	—	—	—
Bucia	—	7.43	12.16	Brășovă	—	—	—
Bratca	—	—	12.50	Predealu	—	—	—
Rév	—	8.22	2.02	Budapesta	—	—	—
Mező-Telegd	—	8.48	3.06	Timișu	—	—	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	3.38	Oradea mare	—	—	—
Várad-Velinc	—	—	3.54	P. Ladány	—	—	—
Oradea-mare	—	9.13	4.05	Szolnok	—	—	—
P. Ladány	—	9.18	10.55	Budapesta	—	—	—
Szolnok	—	10.38	1.23	Viena	—	—	—
Budapesta	—	12.20	3.24	—	—	—	—
Viena	—	2.15	10.05	—	—	—	—
	—	—	2.15	—	—	—	—
	—	—	8.00	—	—	—	—
	—	—	6.05	—	—	—	—

Nota: Orile de noapte sunt cele dintre liniile grise.

Tipografia ALEXI Brașovă. Hartia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescl